

மாவி 1

பைகாசி 1990

இதழ் 5

பாரத் ரத்து அம்பேத்கார்

நாட்டு யாழிக்!

"உங்கள் சோக முகங்களைக் காண்பதும், உங்கள் வேதனை மிக்க குரலைக் கேட்டதும் எனக்கு அளவு கடந்த வருத்தத்தை உண்டாக்குவின்றன. நீங்கள் எவ்வளவோ காலமாய் சொல்லவாறாத துயாத்திற்கு ஆளாதியுள்ளீர்கள்! ஆனால், உங்கள் அடிமைச் சங்கிலிகளை முத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பூரிக்கு நீங்களோர் பாரமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. வாழ வதைவிடச் சாவதே மேல், வீறுபெற்று எழுயின்! அடிமையில் மோகம் கொள்ள வேண்டாம். உயர்ந்தோ ராயினும் சரி; தாழ்ந்தோ ராயினும் சரி; பிறரைப் போன்று நீங்களும் உண்ண உணவு, இருக்க விடு ஆகியவற்றைப் பெறவேண்டியது உங்களின் பிறப் புரிமையாகும். வீறுகொண்டு எழுயின், போராடுமின், வெற்றி பெறுமின், மனிதனாய் வாழ, வாழப் பிறந்தோ ராய்த் திகழ், முன்வாருங்கள்."

இவ்வாறு நலிவடைந்த மக்கள் அனைவருக்கும் பாரத ரத்னா பாபாசாகேப் பீமராவ் அம்பேத்கார் அவர்கள் அறைக்கூவல் விடுத்துள்ளார்கள். கொங்கினி மாநிலத்தில் ரத்தினகிரி மாவட்டத்தில், அம்பா-வாடே என்ற கிராமத்தில், 1891ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14ம் திங்கதி.

கெரளதைகள் விவர்கள்!

பீமாபாய், ராம்ஜீ தம்பதிகளின் 14வது குழந்தையாய் அன்னார் அவதரித்தார். 6-12-1956ல் இயற்கை எய் தினார். இடைப்பட்ட 65 ஆண்டுகளில் அந்திய ஆடசீக் குட்பட்டிருந்த இந்தியாவில், சாதிக்கொடுமைகள் மலிந்த சமுதாயத்தில் அவர் பட்ட துணபங்களுக்கு அளவில்லை.

அறிவிருத்தும், ஆற்றலிருந்தும், ஆணமையிருந்தும், தீண்டாமை நச்சாவங்களாலும், ஏழ்மைப் பினியினாலும், அவர் அனுபவித்த துணபங்களுக்கு அளவில்லை. "பறையன் பறையன்" என்ற இறிச்சொற்களால் அவரின் இளகிய உள்ளம் புண்படுத்தப்பட்டது. பொதுக் குழாயில், தாகம் தீர்த்துக்கொள்ள தண்ணீர் குடித்த தால், உயர் சாதியினர் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் முதுகு பியந்துபோக அடித்தார்கள். தான் முடிவெட்டிக் கொள்ள விருப்பியபோது, பறையனின் முடியை வெட்டினால், தன் கையும், கத்தரிக்கோலும் அகத்த மடையும் என்று சொல்லி ஒரு அம்பட்டன் மறுத்து விட்டான்.

அவர் படித்த பள்ளியில் அவர் மற்ற மாணவர்களிட மிருந்து தள்ளி தரையில் உட்கார வைக்கப்பட்டார். கரும்பல்கையில் எழுத அனுமதிக்கப்படவில்லை. பரோடா மன்னினின் அலுவலகத்தில் அவர் இராணுவச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தபொழுது, அவர் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அறிந்துகொண்ட சிறு ஊழியர்கள், கோப்புகளை அவர் கைப்படக்கூடாதென்று தூரநின்று வீசினர்.

அவர் வழக்கறிஞராக உயர்ந்து, பம்பாயில் நெடுஞ்சாலைக்கு அருகே ஒரு வீடு தேடினார். ஒருவரும் வீடுதா முன்வாலில்லை. வீடு தேடிக் களைத்துப் போன அம்பேத்கார் ஒரு மாத்தினடியில் உட்கார்ந்து தேம்பித் தேம்பி அழுதிருக்கிறார்.

இத்தனை கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தும் அஞ்சா நெஞ்சனாய், அறிவின் கூரமையால் அயராத உழைப்பால் உயர்ந்தார். வறுமையில் வாழ்ந்த

குடும்பமென்றாலும், அவரது கல்வி வளர்ச்சிக்கு முடிந்த உதவியைத் தியாகம் செய்துள்ளனர். தாயும், தந்தையும் பம்பாயில் உள்ள பிரபல கல்லூரியான எல்லீபின்ஸ் டன் கல்லூரியில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார்.

பரோடா மிகாராஜா வழங்கிய புலமைப் பரிசிலின் உதவியோடு அமெரிக்காவிலுள்ள கொலம்பியர் பல்கலைக் கழகத்தில் எம்.ஏ.பட்டம் பெற்றார் லண்டனில் உள்ள 'கிரேஸின் இன்' என்ற சட்டக் கல்லூரி யில் பயின்று பாரிஸ்டா பட்டம் பெற்று வழக்கறிஞரானார். லண்டனின் பல்கலைக் கழகத்தில் 'டர்க்டர் ஆப் சயின்ஸ்' என்ற உயர் கல்விக்காகச் சேர்ந்தும், பொருளாதார உதவியின்மையால் அதனைக் கைவிட நேர்ந்தது. எனினும் 1921ம் ஆண்டில் இரண்டாம் முறையாக லண்டன் சென்று 'மாஸ்டர் ஆஃப் சயின்ஸ்' பட்டம் பெற்றார்.

பம்பாயின் சட்டக் கல்லூரி அதிபராகக் கடமை ஆற்றியுள்ளார். 1947ல் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் அமைச்சரவையில் சட்ட அமைச்சர் ஆனார். அதே ஆண்டில் அரசில் அமைப்புச் சட்டக்குழுத் தலைவராக அமர்ந்து, இந்திய நாட்டின் மிகச் சிறந்த அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கும் மாபெரும் மேதையானார்.

அவர் அனுபவித்த துன்பங்கள் அவர் வாழ்ந்த காலகட்டம், அப்பொழுது நிலவிய சமுதாயக் கொடுமைகளை மனதிற்கொண்டு நோக்கினோமானால் அவரது சாதனைகள் வியத்தகு சாதனைகள்; இமாலயச் சாதனைகள். அவரது வாழ்வே நம்பிக்கையூட்டும் விடிவெள்ளியாக இலங்குகின்றது.

தனது சமுதாயத்தை அவர் மறந்தாரில்லை. தான் அனுபவித்த அவமானங்களை, பட்ட அவதாருகளை அவர் மறந்தாரில்லை. இந்தியாவின் பத்து கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காக களைக்காது போராட்டார்.

இந்து சமுதாயம், பிராமணீயமும் தான் சாதிப் பிரிவுகளுக்கும். ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கும் வித்திட்டசக்தி கள் என்றெண்ணி அவைகளைச் சாட்டார். மாற்று வழி கண்டார். பெளத்த சமயத்தைத் தழுவினார் - சாதிக் கொடுமைகளினிறும் விடுதலைபெறுவதற்கு மதமாற்றும் ஒரு வழி எனக் கருதினார். எல்லாவற்றிற்கும்

அம்பேத்கார் பற்றி அறிஞர் அண்ணூ

எத்தனையோ பேர் பிறக்கின்றார்கள். இறக்கின்றார்கள். அம்பேத்காரின் 76வது ஆண்டு நிலைவு விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம் என்றால் எத்தனையோ அழுத்தல்களுக்கிடையே எவ்வளவோ கொடுமைகளுக்கிடையே அம்பேத்கார் திறமையைப் பயன்படுத்தியதால்தான்.

அந்தக் திறமையை அவர் சொந்தத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை உயர்த்தி விடுவதற்காகப் பயன்படுத்தினார் அதனால் தான் அவரைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் - பிறப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல திறமைபெற முயல வேண்டும் பிறப்பின ஆடிப்படையில் சலுகைகள் பெறுவதைக் கொஞ்சமாகத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கல்வித்துறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். நாட்டிலே முன்னுக்கு வர நாம் அனைவரும் படிக்க வேண்டாமா? உலகத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? திறமைபெறாமல் பிறப்பின் ஆடிப்படையில் எத்தனை காலத்திற்கு வளர்ந்துவிட முடியும்? ஆகவே 'தாழ்த்தப்பட்டோர்' என்ற நிலை மாறவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் திறமைபெற்றாக வேண்டும்.

பள்ளிகளில் குறியிடு (மார்க்கு) பெறுவதே ஒரு கலையாக வளர்ந்து வருகிறது. அந்தக் கலையிலே நாழும் சிறந்து விளங்க வேண்டும். படிப்பேப் இல்லாமல் யாரும் திறமை பெற முடியாது. அப்படி யாராவது இருந்தால் விதி விலக்காக ஒரிருவர் இருக்கலாம். 'ஆனால் படித்ததினால் யாரும் திறமை போய்விட்டது' என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். கட்டிடத்திற்குச் செங்கல் போல, வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்குப் படிப்புத் தேவை, திறமைதேவை, தேர்ச்சி தேவை.

(15-4-67ல் சென்னை நேரு விளையாட்டரங்கில் நிகழ்ந்த அம்பேத்கார் பிறந்தநாள் விழாவில் அறிஞர் அண்ணான் நன்றி: 'அண்ணா போற்றிய அறிஞர்கள்' என்ற நூல் தொகுப்பு ஆசிரியர்:- மனைமலையான்

மேலாக, கல்வீ ஒன்றே தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு விமேசனம் என்று கண்டார்.

ஷோலாப்பூரில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு விடுதி நிறுவி இலவசமாக உடையும், உணவும் புத்தகங்களும் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். தாழ்த்தப்பட்டோர் கல்விக் கழகம் நிறுவினார். தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தனித் தொகுதிகள் ஏற்படுத்தி மாகாண சட்ட சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார்.

1935ம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டத் தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் யாவர் எனக் குறிப்பிடச் செய்தார். சுடேயச்சைத் தொழிலாளர் கட்சியைத் துவக்கினார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டப்படிப்பு பெறுவதற்காக பம்பாயில் 'கித்தார்த்தா கல்லூரி' நிறுவினார். தனது உயரிய இலட்சியங்களை அடைவதற்காக அயராது பாடுபட்டார்.

அவரது இலட்சியங்களைப் பற்றியும், கொள்கைகளைப் பற்றியும் அவரே கூறுகின்றார்:

என் சமுதாயத்துவம் மூன்று வர்க்குதைகளில் அடங்கியுள்ளது என்று வேண்டாம்-சுதந்திரம், சமத்துவம், சேர்காரத்துவம். என் தத்துவத்தை பிரெஞ்சுப் புரட்சி யிலிருந்து கடன்வாங்கினேன் என்று யாரும் கூற வேண்டாம். நான் கடன்வாங்கவில்லை என் தத்துவம் மதத்தில் வேர் பாய்ந்தது - அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் அன்று யான். என் ஆசான் புத்தர் கற்பித்த உண்மைகளிலிருந்து அவ்வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொண்டேன்'.

'பிறர் எனக்குக் கொடுக்கின்ற மதிப்பை நான் மதிப்பதை விட, என் கொள்கைகளையே நான் பெரிதும் மதிக்கின்றேன்' 'இதோ என் எதிரிலுள்ள கம்பத்தில் என்னைத் தூக்கிலிப்டாலும்சரி. துப்பாக்கியைக் கொண்டு என்னை கட்டாலும் சரி, நான் என் கொள்கைகளை எவருக்கும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன்'

ஜாதிக் கொடுமைகளற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தை நிலை நாட்ட, நக்கும் நச்சுக் கச்திகளுக்கு எதிராகப் போராட நாம் உறுதி பூண்டு ஒற்றுமையாகச் செயற் படுவதே அமரர் அம்பேத்கருக்கு நாம் செலுத்து மகாணிக்கையாகும்.

சமூக நீதித் திருநாள்

அடிவயிற்றில் பற்றி எரியும் பசித் தீயை அடக்கி விடலாம், வயிற்றை நிரப்புவதுதான் முக்கியம் எனக்கருதினர்கள். ஆனால் அடிவயிற்றில் பற்றிய தீகொளுந்து விட்டு எரிந்து நெஞ்சைத் தொடும் போது அதனை அன்னமிட்டு அடக்கிவிட முடியாது. இதனை மக்கள் உணரவேண்டும். ஒரு புரட்சியினால் மட்டுமே அதனை அடக்க முடியும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமூக, பொருளாதார நீதி கிடைப்பதற்கு உழைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பற்றி எரியும் பெருமொரு நெருப்பு ஒரு நாள் முழுச் சமுதாயத்தையுமே கபளீகாரம் செய்துவிடும். இதனை உறுதிப்படுத்துவதற்காகத்தான், இந்த நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காகத்தான் டாக்டர் அம்பேத்கார் நினைவாக 1990-91ம் ஆண்டை இன்று முதல் சமூக நீதி ஆண்டாக அனுசரிக்க நாம் முடிவு செய்துள்ளோம்.

- பாரதப் பூர்த்தி வீ.பி. சீங் அவர்கள்
12-4-90ல் பாராளுமன்றத்தில்
ஆற்றிய உரையிலிருந்து

1990ம் ஆண்டு 'சமூக நீதி' ஆண்டாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்று தேசிய முன்னணி அரசு அறிவித்துள்ளது.

அதன் அர்த்தம் என்ன? முந்தைய ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டும் அதற்குப் பிறகும் அரசும், மக்களும் சமூக நீதியை நிலைநாட்டப் பாடுபட வேண்டும் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும்.

நமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் 40 கோடி மக்கள் சமூக நீதியின்றி வாடுகின்றார்கள் என்று கணக்கிடலாம். சமூக நீதி என்றால் சமூகத்தில் வாழுகின்ற அத்தனை பேரும் சமமாகக் கடுத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனுக்கு மனிதன் சமம்.

ஒவ்வொருவருக்கும் சம உரிமைகள் உண்டு.

அம்பேத்கார் அவர்கள் உருவாக்கி யாரும் அரசியலமைப்புத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிய அடிப்படை உரிமைகள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், நீதி இந்த உரிமைகளை அடைய எந்த முயற்சியையும் எந்தக் குடிமகனும் தனியாகவோ, கூட்டாகவோ மேற்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும், சமூக, அரசியல், பொருளாதார நீதியும், சமத்துவமும் இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமான உணவு, உடை, உறைவிடம் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட வேண்டும். 'தனியாருவனுக்கு உணவில்லை எனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்று பாரதி குழுநினானே அது இந்த சமூக நீதியை நிலைநாட்டத்தான்.

உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளதால் வெளிநாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று திட்டமிடுகிற நமது நாட்டில் எத்தனைப் பட்டினிச் சாவுகள்? குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டமுடியவில்லையே என்று அவர்களையும் கொன்று, தானும் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் தாழ்மார்கள் எத்தனை பேர்? அரசாங்கத் தானிய சேகரிப்பு நிலையங்களில் எலிகளும், பறவைகளும் தானியங்களை உண்டு கொழுக்கையில், வயிற்றி வடித்துக் கொண்டு பிச்சை கேட்கும் சின்னஞ் சிறார்கள் எத்தனை பேர்?

நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் ஓட்டல் களில் பரிசூரிய உணவை ஏப்பம் விட்டு சாப்பிட்டுவிட்டு எஞ்சியைத்த் தூக்கி எறியும் குப்பைத் தொட்டி அருகில் எச்சில் இலைகளுக்காகக் காத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்? நமது நாட்டு புள்ளி விபரங்கள் இவற்றைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லாவிட்டாலும், நாம் நாள்தோறும் காணுகின்ற காட்சிகள், கேட்கின்ற செய்திகளும் நம் இதயங்களில் பதிந்துவிடுகின்றன.

எங்கே சமூக நீதி?

பட்டும், பகட்டும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் நாள்தோறும் விளம்பரப்படுத்தப்படும் நாட்டில் கோவண்டாரிகளாகவே வாழுவேண்டியவர்கள் எத்தனை பேர்? கோடிக்கணக்கில் நமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஆடைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அதே வேளையில் கந்தை கட்டி, கிழி ந்த இழிந்த உடைகளை மட்டுமே கொண்டு மானங்காக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ள இந்தியர்கள் எத்தனை பேர்?

வீடின்றி பாதை ஓரங்களிலே குடும்பம் நடத்துவோர் எத்தனை பேர்? குடிசைகள் கட்டுவதற்கு நிலமில்லாமல் கொத்தடிமைகளாய், பன்றிக் கொட்டில்களில் வாழ்வோர் எத்தனை பேர்? குடிப்பதற்குக்கு சுதந்த மான நீரின்றி, எத்தனை பேர் கொடிய நோய்களுக்கு ஆட்பட்டு அகால மரணமடைகிறார்கள்? மருத்துவ உதவியின்றி மரணத்தை முத்தமிடுவோர் எத்தனை பேர்?

போதிய போதாக்கின்றி குருடாய், கூளாய், முடவராய், செவிடாய், வாழ்விழுந்தோர் எத்தனை பேர்?

இது மட்டுமா? சமுதாயக் கொடுமைகள்? தீண்டாமை இன்னும் அகலவில்லை. சாதி வெறித் தனியில்லை. பெண்களைக் கொடுமைப் படுத்தும் கொடுரங்கள் குன்றிவிடவில்லை. பெண்களை விலைமாதராக்கும் வியாபாரம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது. குழந்தைகள் அபகரிக்கப்பட்டு, அவயவங்கள் முறிக்கப்பட்டு, பிச்சைத் தொழிலுக்கு மூலதனமாக்கப்படுகிறார்கள். முதியவர்களையும், நோயாளிகளையும் பாதுகாக்காமல், ஆலயங்களின் முன்றில்களில் பிச்சை எடுப்பதற்கென்றே அவர்களை அர்ப்பணித்து விடுகிறோம்.

உழைக்கும் உரிமை அனைவருக்கும் ஊர் ஜி தம் செய்யப்பட வேண்டும். அது அடிப்படை உரிமையாக கப்பட வேண்டும் என்று அரசு கூறிவருகிறது. ஆனால் உழைப்பவர்களுக்கு போதிய ஊதியமில்லை.

முடிந்தவர்கள், வேலை நிறுத்தம் செய்து, போராட்டம் செய்து சம்பள உயர்வு பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் நாளாந்தக் கூவிகளாய், விவசாயக் கூவிகளாய், கட்டிடத் தொழிலாளர்களாய் போதிய சம்பளமின்றி உழைத்து, உழைத்து உருக்குவைந்து போன வர்கள் எத்தனை கோடி? உழைப்பைச் சரண்டி உல்லாச வாழ்வு வாழும் வர்க்கத்திற்கு எவ்வித அச்சுக்குத் தலுமில்லை. உண்ணும் உணவினிலே கலப்படம் செய்யும் வியாபாரிகள், கோடைவரர்கள் ஆபத்தான மருந்துகளை அகவிலைக்கு விற்று கொள்ளையடிப்பவர்கள் எத்தனை பேர்? இயற்கை வளங்களைச் சரண்டி நாட்டையே அழிப்போர் எத்தனை பேர்? இலஞ்சம் வாங்குவதையே குறியாகக் கொண்டு தமது கடமைகளைச் செய்யாது குறுக்கு வழியில் சிலருக்கு சலுகைகள் செய்து பிழைக்கும் அரசாங்க ஊழியர்கள் எத்தனை பேர்?

பொய், கலப்படம், கொள்ளை, இலஞ்சம், சரண்டல், ஏமாற்று, திருட்டு இவை நமது இன்றைய சமூ

தாய அணிகள்கள். நமது சமுதாயத்தை இந்தக் கொடுமைகளிலிருந்து என்றைக்கு விடுவிக்கப் போகி ஹோம்?

மனித நேயத்தை, சகோதரத்துவத்தை, சமத்து வத்தை என்று எங்கள் சமுதாயத்தின் இலக்கணமாக ஆக்கப் போகி ஹோம்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடைகாண சமூக நீதித் திருநாளை நாம் கொண்டாடுகிறோம். கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகை கொண்டாடும் கிறிஸ்தவர்கள் இயேசு மறு படியும் பிறந்து அநீசிகளுக்கு எக்காளமிடுவார் என்ற நம்பிக்கையிலே கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாடுகிறார்கள். தீபாவளித் திருநாள் கொண்டாடுவர்கள் மீண்டும் எங்கள் வாழ்வில் இருளக்கன்று ஒளி பிறக்க வேண்டுமென்று இதை வேண்டித் தீபத் திருநாள் கொண்டாடுகிறார்கள். நாமும் சமூக நீதித் திருநாள் கொண்டாடுகிறோம். இந்திய மண்ணில் சமூக நீதியை நிலைநாட்டுவோம், சமுதாயக் கொடுமைகளைக் கண்ண வோம் என்ற எங்கள் இட்சியத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவே.

- இரசு

அமர் அளீஸ்

இலங்கையின் தொழிற்சங்க, அரசியல் வரலாற்றைப் பற்றி சிந்தி கும் எவரும். ஜனாப் அப்துல் அளீஸ் அவர்களைப் பற்றி நினைவு கூருமல் இருக்க முடியாது, எனவில் சமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த திருத்தங்களிலுமே இரண்டற்க கலந்துவிட்ட நிலையிலே பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட பெருமை அன்றைச் சாரும்.

இத்தகைய பெருமை பெற்ற அளீஸ் அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் 30ம் திகதி உயிர் நீத்தார் என்ற செய்தி அவரைப் பற்றி நன்கறிந்த அனைவருக்கும் ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியாகும். இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலே, தொழிற்சங்க வரலாற்றிலே அழிக்க முடியாததொரு பெயரைப் பதித்து விட்டு அவர்களை மறைந்து விட்டார்.

மகாத்மா காந்தி பிறந்த போர்பந்தரிலே அளீஸ் அவர்கள் 1912ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் மீட் திகதி பிறந்தார். கராச்சியிலும், பம்பாயிலும் கல்வி கற்று பட்டதாரியானார். கல்லூரி யில் படிக்கும் போதே மாணவர் தலைவராய் தீவிவு செய்யப்பட்டார். பின்னர் தந்தைக்கு வியாபார நீதியில் உதவுமுகமாக இலங்கைக்குச் சென்றார். ஆனால் வியாபாரத்தில் அவர்மனம் லயிக்கவில்லை. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட வே அவரது மனம் தூண்டியது. அக்கால கட்டத்திலே இந்தியர்களுக்காக இலங்கையில் பல்வேறு அமைப்புகள் இருந்தன. அதிலே இந்திய சேவா சங்கம் என்ற அமைப்பின் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

“இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களுள் பெரும் பாளமையினர் தொட்டத் தொழிலாளர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்களை ஒரு கட்டுப்போப்புக்குள் கொண்டு வந்து தங்கள் துப்பிச்சுலைகளைத் தாழே தீர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு மனுதிலிலையினை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்” என்ற ஒரு செய்தியினை தான் கலந்து கொண்ட எல்லா கலந்துரையாடல்களிலும் முன்வைக்கத் தவறவில்லை. இதன் விளைவாக இலங்கை-இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்ற ஓர் இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டு அதன் செயலர் பொறுப்பை ஏற்றார். இதுவே பின்னர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் முன்னிலையில் இலங்கை-இந்திய காங்கிரசாக உருமாற்றப்பட்டது.

1940ம் ஆண்டு இலங்கை-இந்திய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் யூனியன் என்ற ஒரு தொழிற்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு அதன் தலைவராகவும் ஜனாப் அளீஸ் பொறுப்பேற்றார். அக்காலகட்டத்திலே தொழிற்சங்க நடவடிக்கை என்பது பாரதாரமான குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. தோட்டங்களுக்குச் சென்று தொழிலாளர்களைச் சந்திக்கக் கூட அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. தொழிற்சங்கத் தலைவரான அளீஸ் இரவு நேரங்களில் தோட்டங்களுக்குச் சென்று தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து அங்கத்தினரை சேர்த்ததோடு அவர்களது பிரச்சனைகளையும் தெரிந்து கொண்டார்.

இப்படியாக தன் தொழிற்சங்க வசற்கையை ஆரம்பித்த அளீஸ் அவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களது நல்வாழ்வுக்காக மட்டுமல்லாது இலங்கையின் சிறபான்மை மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகள், சலுகைகள் குறித்தும் பல பேச்சுவார்த்தைகளும், போராட்டங்களும் நடத்தத் தவறவில்லை. இலங்கை-இந்திய காங்கிரஸின் பிரதிநிதியாய் 1946ம் ஆண்டு மஸ்கெலியா தெருத்தியிலே போட்டியிட்டு இலங்கையின் பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இலங்கை-இந்திய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் யூனியன் பின்னர் இலங்கைத் தொழிலாளர்காங்கிரஸ் எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. கருத்து வேறு பாடு காரணமாக 1955ம் ஆண்டு புதியதொரு தொழிற்சங்கத்தை ஜனப் அளீஸ் அவர்கள் ஜனதாயகத் தொழிலாளர்காங்கிரஸ் என்ற பெயரிலே ஏற்படுத்தினார். அன்று முதல் அவர் இறக்கும் வரை அதன் தலைவராய் இருந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டுக்காக அரும்பாடுபட்டார். பலவேறு சர்வ-

தேச அரங்குகளிலும், இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலும் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகவும், சிறுஈன்மையினரின் நலனுக்காகவும் குரல் கொடுத்து வந்தார்.

ஆபிரிக்க - ஆசிய தோழமைக் கழகத்தின் இலங்கைக் கிளையின் செயலாளராகச் சிறப்புற பணியாற்றிய அவர் அக் கழகத்தின் சர்வதேசப் பிரிவி ன் துணைத் தலைவராகவும் விளங்கினார் உலகத் தொழிற்சங்கங்களின் இணைப்பு சங்கத்தில் (W. F. T. U.) முக்கிய பிரதிநிதியாகத் தீகழ் ந்து பல மாநாடுகளில் பங்கு பற்றியுள்ளார். மலையக மாணவர்கள் சோவியத் யூனியனில் கல்வி பயில்வதற்கு வழிவகை செய்தார். மலையக மக்களை இலங்கையின் முற்போக்கு அரசியலுக்கு இட்டுச் சென்றவர் அளீஸ். பழகுவதற்கு இனியவராகவும், பார்ப்பதற்கு அழகியவராகவும், தொண்டாற்றும் திறமையில் உயர்ந்தவராகவும் விளங்கிய அளீஸ் அவர்களின் நாமம் வாழ்க!

- பூதி

மன்றச் செய்திகள்

சிறுவர் சீரணி பயிற்சி முகாம்

மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்ற கோத்தகிரி வளாகத்தில் சிறுவர்களுக்காக பயிற்சி முகாம் ஒன்று 13-5-90ல் ஆரம்பமானது. லண்டன் குழந்தைகள் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திருமதி ராஜி ராஜேகாபாலன் அவர்களும், 'எம்மா' இயக்குநர் அருட்தந்தை. எம். இம்மானுலேல் அவர்களும் குத்துவிளக்கேற்றி இப்பயிற்சி முகாமை தொடக்கி வைத்தார்கள். மன்றம் பணியாற்றும் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட குடியிருப்புகளில் இருந்து சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர், சிறுமியர் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

அருட்தந்தை இம்மானுலேல் தன் தொடக்கவரையில் "சிறுவர், சிறுமியர் தங்களது அனைத்து சக்தியையும் ஒன்று சேர்ந்து தம் திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் எனவும், அதற்காக தங்களுக்குக்

கிடைக்கக்கூடிய வசதி வாய்ப்புக்களை சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் எனவும் கூறினார். சிறுவர் சீரணியின் ஆரம்ப வரலாறு பற்றி குன்றார் மன்ற ஊக்குனர் செல்வி டபிள்யூ. ரிட்டா எடுத்துக் கூறினார். சிறுவர் சீரணியின் எதிர்கால திட்டங்கள் பற்றி இளைஞர் அணிச் செயலர் திரு. எம். ஆண்தராஜ் எடுத்துரைத்தார். குடியிருப்புக்களில் சிறுவர் சீரணி எவ்வாறு சொய்லப்படுகின்றது என்பது பற்றி ஈளாடா பராதி நகரைச் சேர்ந்த செல்வன் மூர்த்தி, சக்தி நகர் செல்வி தேன்மலர், வள்ளுவர் நகரைச் சேர்ந்த செல்வன் கிருஷ்ணராஜ் ஆகியோர் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

சுற்றுப்புரச் சுத்தம், தனி நபர் சுத்தம், என்பன பற்றி பாடல்கள், நாடகங்கள், குழு நடனம், செயல் முறை விளக்கம் மூலம் சிறுவர்கள் எடுத்துக்காட்டினர்.

சிறுவர் சீரணி கோடை

சிறுவர்களுக்காக கோடைகாலப் பயிற்சி முகாம் கோத்தகிரி மன்ற வளாகத்தில் மேமாதம் 14ம் திகதி முதல் 16ம் திகதி வரை நடைபெற்றது. இம்முகாமில் 23 குடியிருப்புகளில் இருந்து 44 சிறுவர், சிறுமியர் கலந்து கொண்டனர். இக்கோடைப் பயிற்சி முகாமிலே அருட்தந்தை இம்மானுலேல், எம். செபஸ்தியான், திரு. எஸ். ஆண்தராஜா, திரு. ஏ. சி. ஃன், திரு. எம். விஜயகுமார், திரு. ஏ. தமிழ்ச் செல்வன், திரு. ஏ. மணி, செல்வி. வியாகுலமேரி, செல்வி. விஜயநிர்மலா, செல்வி. எம். ராஜாமணி, செல்வி. டபிள்யூ. ரிட்டா ஆகியோர் பயிற்சியாளர்களாகச் செயல்பட்டனர்.

இம்முகாமில், கல்வியின் அளவியம் என்ன? பள்ளி செல்லா மாணவர்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதில்

எற்படும் நடைமுறை சிக்கல்களை தீர்க்க தேவையான அனுகுமுறை என்ன? சிறுவர் சீரணியின் நோக்கம் என்ன போன்றவை பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

இதில் பங்கேற்ற சிறுவர், சிறுமியர் தம் கருத்துக்களை கூறு கையிலே "சிறுவர் சீரணி பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்டதாகவும், சிறுசேமிப்பின் முக்கியத்துவம், நல்ல பழக்கவழக்கங்கள், முதலுதான், கட்டுப்பாட்டோடு இருந்தல், தலைமைப்பண்பு, சுகோதரத்துவமாக பழகுதல் போன்றவைகள் பற்றி தாம் அறிந்து கொண்டதாகவும் கூறினார்.

பெண்கள் விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய கருத்தரங்கு

மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்ற குன் னூர் கிளையும் டெக்ராஸ் நிறுவனமும் இணைந்து, குன் னூர் தூதுர் மட்டத்தில் ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தினர். இக்கருத்தரங்கு 20-5-90 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 11-00 மணிக்கு ஆரம்பமானது. இப்பகுதியினைச் சேர்ந்த 40 பெண்கள் இக்கருத்தரங்கில் பங்கு பெற்றனர்.

செல்வி வி. அம்பிகாபதி வரவேற்புரை நிகழ்த்தி னார். இக்கருத்தரங்கை ஆரம்பித்து வைத்து பேசிய “டெக்ராஸ்” நிறுவனத்தைச் சார்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் ஆண்டனி, ‘டெக்ராஸ் நிறுவனத்தைப் பற்றியும், மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றத்துடன் இணைந்து மக்கள் முன்னேற்றத்துக்காக செயற்படுவது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். மலையக மாதர் முன்னணி செயலர் செல்வி கே. ரேவுதி பேசுகையிலே, பெண் களின் அறியாமைக்கு கல்வியறிவின்மையே முக்கிய காரணம் என்றும், “கற்கை நன்றே, கற்கை நன்றே பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே” என கல்வியின் அவசியம் பற்றி குறிப்பிட்டார். பெண் கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட, மன்றம் உருவாக்கியுள்ள திட்டங்கள் குறித்தும், அரசு பெண்களுக்கென அறிவித்துள்ள அனைத்து சலுகைகளையும், பெற்றுக் கொள்வது பெண்களின் கடமை எனவும் குறிப்பிட்டார்.

சிறுவர் சீரணி பொறுப்பாளர்களுள் ஒருவரான திருமதி. லட்சுமி கர்ப்பினி கள், தாய்மார்கள் ஆகியோர் சுகாதாரமாய் இருக்க வேண்டியதின் அவசியம் பற்றியும், சத்துள்ள உணவு, நோய்கள், அதனை தடுக்கும் முறைகள் பற்றி அறிந்திருத்தல் மிக அவசியம் எனவும் குறிப்பிட்டார். வீட்டுத் தோட்டம் ஏற்படுத்துதல், முதலுதவி பற்றிய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளல் ஒவ்வொரு தாய்மார்களினதும் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று என எளிய முறையில் தன் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார்.

செல்வி ரீட்டா, பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்றும், ஒன்றுபட்டு குரல் எழுப்பு வதன் மூலம், தம் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என தன் உரையிலே குறிப்பிட்டார்.

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி செல்வி வி. அம்பிகாவதியும், செல்வி காளிதேவியும் தம் கருத்துக்களை கூறினார்.

கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட அனைத்து பெண்களும், மன்றத்தின் சலவடிக்கைகளுக்கும், பூரண ஒத்துழைப்பு நல்க உறுதியளித்தனர்.

மாணவர் கருத்தரங்கு

கோடை விடுமுறையை - குதுகலமாய் கழிக்கும் மாணவர்கள் தம் விடுமுறையில் பலன்பெற வேண்டும், என்ற நோக்கோடு மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம் மாணவர்களுக்கான பயிற்சிக் கருத்தரங்கு ஒன்றை கோத்தகிரி மன்ற வளாகத்தில் மே மாதம் 21, 22, 23ம் திகதிகளில் நடத்தியது. இப்பயிற்சிக் கருத்தரங்கில் 16 மாணவர்கள் கலந்து பலன் பெற்றனர்.

இன்றைய மாணவர்களின் நிலை, இன்றைய கல்வி நிலை, சமூக முன்னேற்றத்துக்கு கல்வி எவ்வாறு அமைய வேண்டும், மாணவர்களின் பொறுப்பு போன்ற தலைப்புகளில் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. அத்தோடு குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு கலந்துரையாடவின் முடிவில் வெளியான கருத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டு

அறிக்கையாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டன கல்விப்பணி பொறுப்பாளர் திரு. கே. மாதவனும், இளைஞர் இயக்கமும் இக்கருத்தரங்குக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தனர். இக்கருத்தரங்கில் திரு. கே. மாதவன், திரு. எஸ். ஆனந்தராஜா, திரு. ஏ. தமிழ்ச்செல்வன், திரு. ஏ. சி. மன், திரு. எம். சந்திரசேகரன் ஆகியோர் பயிற்சியாளராக கலந்து கொண்டனர்.

இக்கருத்தரங்கைத் தொடர்ந்து குடியிருப்புகள் அனைத்திலும் நூறுவிழுக்காடுகள்வி என்ற கோட்பாட்டிற்கிணங்க வரும் கல்வி ஆண்டில் குடியிருப்புக்களில் பள்ளி செல்லும் பருவத்தை எய்தியவர்கள் அனைவரும் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற முனைப்போடு மன்ற ஊக்குநர்கள் அனைவரும் மிகுந்த சிரத்தையோடு பணியாற்றி வருகின்றனர்.

கொளப்பள்ளியில் கைப்பந்தரட்டம் போட்டி

விளையாட்டுத் துறையில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்தி அவர்தம் திறமைகளை வளர்ப்பதை தனது முக்கியப் பணிகளில் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கும் மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம் கூடலூர் கொளப்பள்ளியில் இப்பகுதி இளைஞர் அணிகள் பங்கு கொள்ளும் கைப்பந்தரட்டப் போட்டி ஒன்றினை நடத்தியது. பத்து அணிகள் பங்கு கொண்ட இப்போட்டியின் இறுதி ஆட்டத்தில் கொளப்பள்ளி முருகன் ஸ்டார் அணியும்

டேஷ் அணியும் மோதினி. டேஷ் அணியினர் சிறப்பாக ஆடிய போதும் அவர்களை விடத் திறமையாக ஆடி முருகன் ஸ்டார் அணி முதல் இடத்தைப் பெற்றது.

இப்போட்டிகளை மன்ற பிரதம ஊக்குநர் திரு. ஏ. சி. மன், கூடலூர் மன்ற அலுவலக உதவியாளர் திரு. ரவிராஜா மற்றும் இளைஞர் அணியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் முன்னின்று நடத்தினார்.

குடும்ப நலமும் சமூக சுகாதாரமும்— கோத்தகிரியில் கருத்தரவுக்கு

கோத்தகிரி மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றத்தின் ரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட குடும்ப நல சமூக சுகாதாரக் கருத்தரங்கு 17-6-1990 அன்று காலை 11-00 மணியளவில் திட்டமிட்டபடி ஆரம்பமாயிற்று. இக்கருத்தரங்கின் ஆரம்ப விழாவில் நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. அம்பேத்கார் ராஜ்ஞமார் அவர்களும் டாக்டர் காணிக்காராஜ், திரு. இரா. சிவலிங்கம் ஆகியோர் உட்பட இன்னும் பலரும் கலந்து கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

ஆரம்ப விழா, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் குத்து ஸிக்கேற்றி தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, சுகாதாரப் பாடல் ஆகியவற்றுடன் ஆரம்பமாயிற்று. வரலேற்புரையில் மன்றத் தலைவர் திரு. ச. திருச்செந்தூரன் அவர்கள் வந்திருந்த விசேட பிரமுகர்களை வாவேற்றறதுடன், இது நாள் வரை பலமுறை முயன்றும் எமது விழாக்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை அழைக்கவே முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருந்தது என்றும், தற்போது பதவியிலிருக்கும் புதிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்து இந்த விழாவிலும் கலந்து சிறப்பித்தமைக்கு மக்கள் சார்பிலும், மன்றத்தின் சார்பிலும் நன்றி கூறியதுடன் இதனை முன்னின்று ஏற்பாடு செய்த இந்திய செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் தலைவர் டாக்டர் காணிக்காராஜ் அவர்களுக்கும் எல்லோர் சார்பிலும் நன்றி கூறி இந்த விழாவை சிறப்பிக்க வந்த பொதுமக்கள் மற்றும் அதிகாரிகள், நண்பகள் அனைவரையும் வருக வருக என வரவேற்றார்.

தொடர்ந்து உரையாற்றிய நவீந்தோர் நல மைய நெறியாளரும், இவ்விழாவின் தலைவருமான திரு. இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள் தமது உரையில் இந்த மன்றப்படமே மகிழ்ச்சியால் நிறைந்துள்ளது. குடும்பங்களில் மகிழ்ச்சி சிறப்பாக அமைய வேண்டும். குடும்ப நலம் பேணப்பட வேண்டும். எனவே இதன் அடிப்படையாக உருவாக்கப்பட்ட கருத்தரங்குதான் இந்த குடும்ப நலமும் சமூக சுகாதாரமும் என்ற கருத்தங்களும். மக்கள் வாழ்வு சிறக்க வேண்டும் என்பதையே நோக்கமாகக்கொண்டு இந்தமன்றம் செயல்பட்டு வருவதோடு நமது ஆட்சியாளர் அவர்களும் அதே கருத்து டையவர் என்பது மற்று வரவேற்கத்தக்கது. அரசுக்கும் ஆளும் கட்சியினருக்கும் விகாசமாக இருப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படும் அதிகாரிகள் இருக்கும் இந்தக் கால கட்டத்தில் மக்கள் மேம்பாட்டையே கருத்தில் கொண்டு அதற்கு இலக்கணமாகத் திகழும் நமது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை எல்லோர் சார்பிலும் பாராட்டினார். இவரது செயற்பாடுகள் தினமும் பத்திரிக்கைகளில் வருவதை காணக் கூடியதாய் உள்ளதையும் கட்டிக் காட்டினார். இந்த சிறிது காலத்தில் நீலகிரி அரசு அலுவலகங்களில் சிறப்பு மிகுந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை பொது மக்கள் கூறியதை வைத்து நோக்கும்போது அதற்கான

நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உரையாற்றுகிறார்.

கராணம் வேறு எங்குமில்லை. இங்கு அமர்ந்திருக்கும் எமது ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே என குறிப்பிட்டார். இதனைப் போலவே ஒரு மக்கள் தொண்டர் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக டாக்டர் காணிக்காராஜ் திகழ்கிறார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அடுத்ததாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தமது உரையில் அரசிடம் பல திட்டங்கள் உள்ளது. ஆனால் மக்கள் உணர்ந்து தேட முன்வருவதில்லை. எனவே, நீங்கள் முன் வந்து மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம் போன்ற அமைப்புகள் மூலமாக திட்டங்கள் சீராக வந்து சோஷம், தடைகளை அகற்றவும் செயற்பட வேண்டும் என்றும் தாயகம் திரும்பியோருக்கு இந்த மாவட்டத் தில் உள்ள உரிமைகள், திட்டங்கள் மற்றும் அவற்றை அவர்கள் அடைவதற்குள்ள தட்டகள் போன்றவற்றையும் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சலுகைகளை மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம் புத்தக வடிவில் தொகுத்து மக்களுக்கு கொடுத்து உதவும்படியும் வேண்டுகோள் விடுத்தார். திட்டங்களுக்கென பணம் இந்த மாவட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டு அலுவலகத்தில் உள்ளது. ஆனால் அவற்றை முறையாக பெற்று பயன்பெற ஒருவரும் முன் வருவதில்லை. உதாரணமாக நீலகிரி மாவட்டத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 100 ஆட்டோக்களுக்கு இது வரை விண்ணப்பம் வராததை குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து உரையாற்றிய டாக்டர் காணிக்காராஜ் அவர்கள் தமது உரையில் இந்த ஏழை மக்களை சந்திக்க வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறியதுடன் இந்த கூட்டத்தில் கலத்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவுடன் வந்தேன் எனவும் கூறினார். இந்தக் கருத்தரங்கின் முக்கியத்துவம் பற்றி குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து இக்கருத்தரங்கில் தமக்கே உரிய பாணியில் சுவாராசியமாக குடும்ப நலம் லெப்ராஸ் கோபமுறை மற்றும் குடும்ப கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தையும் அதில் உள்ள குறைபாடுகளையும் சுடிக்காட்டினார். □

கோத்தகிரியில் சமீபத்தில் நடந்த ஒரு பேரணியில் ஆதி வாசிகளை கை எடுக்க வேல்பட்டு தூதுவு து போல் ஒரு கூட்டத்தினர் பேசினர். நிறைய தேவிலைத் தோட்டங்களை சொந்த மாக வைத்துக் கொண்டு ஏழை களுக்குக் கூலி கொடுக்காமல் நிறைய லாபம் சம்பாதித்து வெள்ளைக்காரன் வீசிவியறிந்த கோட்டு, குட்டு போட்டுள்ளார்கள். தம்மை ஆதிவாசிகளாக தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென சொல்லது ஆதிவாசிகளை கேவலப்படுத்துவதாகும். இன்றைக்கு மேய்க்கால் நிலத்தை, ரெவின்யூ போரஸ் காடுகளை அழித்து உச்ச செடி, காப்பிச் செடி ஊன்றுகின்றவர்களாக நீலகிரி வியை காப்பாற்றுவோம் என்று யாரையோ எமாற்ற சப்தம் பேரடுகிறார்கள். ஏழைத் தமிழர்கள் வீட்டுமனைப் பட்டர் கேட்டால் வீடுகள் இடிக்கப்படும். குடிசைகள் கொளுத்தப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு அநாகரீகமான நிலைமை நீலகிரியில் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது கண் கூசுகிறது. தமிழக அரசுக்கு இது தெரியாதா? இதையெல்லாம் நிருத்தாமல் எப்படி நீலகிரியில் வாழும் தமிழர்களுக்கு நீதி கிடைக்கப்போகிறது.

ஆ. முத்துசாமி - தூதுர் மட்டம்

நெஞ்சலைப்பற்றாய்

(ஸ்ரீகாரா)

தாழ்ந்தோன் தாழ்ந்தோனென
தரணி மக்கள் வைத்தபோது
வீழ்ந்தமிந்து நேரகாது
விவேகமாய்ச் சிந்தித்து
ஆழ்ந்து நிடங்கொண்டு
அரும்பணிகள் புரிந்திடவே
வீழ்ந்த சமூகத்து
விடிவெள்ளியர யுதித்தாய்

கல்வித்ரு மாசானும்
கற்கவந்த மாணாக்கரும்
என்னி நகையாடி
எல்லைக் கோடிட்ட வேளை
எல்லையில்லா தொல்லைத்தனை
ஏற்றிடவே உறுதிகொண்டு
உள்ளமதில் உரமத்தனை
உருக்காக நீ வளர்த்தாய்

குலமதுகீவா தாழ்ந்திதென்றால்
குன்றிவிடல் முறையோவென
உள்மதிலே உரங்கொண்டு
உய்த்தறிந்தாய் பல்கலையும்
பலநாடு சென்றங்கே
பட்டமுடன் மீண்டு - நாடு
நலம் பெற்றோங்கிடவே
நல்கருத்து முன்மொழிந்தாய்

பாரதத்தின் புகழ்சேர்க்கும்
புதல்வர்களுள் ஒருவராகியதன்
அரசியற் சாசனத்து
அருஞ்சிற்பி தானாகி
குறைமலிந்த தீண்டாமைக்
கெதிராக குரலெழுப்பி
நிறைவாக நெஞ்சலெலாம்
நீங்காத நிலைபெற்றாய்
(அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழா - கனிதை)

வெளியீடு : டிஜியக மக்கள் மஜூஹாட்டு மன்றம்
இல. 187, இராஜா அண்ணமலைத் தெரு.
தபால் பெட்டி எண். 2758 கோவை-641 011.

(தனிச் சுற்றுக்கு டட்டும்.)

‘நீலகிரியில் இனவாதமா’ என்ற தலைப்பில் வந்த கட்டுரை அனைவரையும் சிந்திக்க வைப்பதாக உள்ளது. இதுவரை காலம் உலக அரங்கில் நடைபெற்று வந்த நடந்து கொண்டும் ஏழை களுக்குக் கூலி கொடுக்காமல் நிறைய லாபம் சம்பாதித்து வெள்ளைக்காரன் வீசிவியறிந்த கோட்டு, குட்டு போட்டுள்ளார்கள். தம்மை ஆதிவாசிகளாக தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென சொல்லது ஆதிவாசிகளை கேவலப்படுத்துவதாகும். இன்றைக்கு மேய்க்கால் நிலத்தை, ரெவின்யூ போரஸ் காடுகளை அழித்து உச்ச செடி, காப்பிச் செடி ஊன்றுகின்றவர்களாக நீலகிரி வியை காப்பாற்றுவோம் என்று யாரையோ எமாற்ற சப்தம் பேரடுகிறார்கள். ஏழைத் தமிழர்கள் வீட்டுமனைப் பட்டர் கேட்டால் வீடுகள் இடிக்கப்படும். குடிசைகள் கொளுத்தப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு அநாகரீகமான நிலைமை நீலகிரியில் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது கண் கூசுகிறது. தமிழக அரசுக்கு இது தெரியாதா? இதையெல்லாம் நிருத்தாமல் எப்படி நீலகிரியில் வாழும் தமிழர்களுக்கு நீதி கிடைக்கப்போகிறது.

ஆரம்ப காலமாக தற்போது நீலகிரியில் நடக்கின்ற இந்த இனவாதத்தை அரசாங்கமே சமுதாய நலாளில் அக்கரை கொண்டவர்களோ களை என்றாது விட்டுவிட்டால் கண்கெட்டபின் குரிய நமஸ்காரம் செய்வார்கள் கவலைப்படுவது போல் ஆகிவிடும்.

து. கோவிந்தராஜன்
கல்லடிப்பட்டி - திருச்சி மாவட்டம்

பேரணிக்கான நன்கொடை அளித்தவர்கள்

(10-6-1990ல் நடந்த கூட்டத்தின் போதும், பின்னரும்)

பெயர்	ஊர்	தொகை ரூ.
ஈங்கநாதன்	சக்திநகர்	100
முத்துசாமி	தும்மண்டி	25
சுப்பிரமணியம்	டென்லை	10
கிருஷ்ணசாமி	இந்திராநகர்	10
ஊர்மக்கள்	காந்காசோலை	125
கே. வேலாயுதம்	பாண்டியன்நகர்	5
பகவதி	இந்திராநகர்	50
விஜயன்	அண்ணை இந்திராநகர்	101
குப்புசாமி	காந்திநகர், கட்டபெட்டு	25
பரமநாதன்	வாட்டர்போல்	10
முனுசாமி	வாட்டர்போல்	10
ஊர்மக்கள்	பாக்கியநகர்	35
இளைஞர் அணி	தவிட்டுமேடு	25
தாமோதரன்	பாண்டியநகர்	10
ஊர்மக்கள்	கலைஞர் கருணாநிதிநகர்	10
மாரியம்மாள்	கேர்பெட்டா	50
மாரியாமி	ஈளாடா, காந்திநகர்	15
லெட்சுமி	கைத்தலா	5
பாஷுபியாண்டி	கைத்தலா	5
ரெங்ககாமி	ஆண்ணைநகர்	10
கிருஷ்ணசாமி	மணவைறநகர்காலனி	10
பாக்கியாசாஜி	அத்திக்கம்பை	5
மயில்வாகனம்	காந்திநகர்	5
கோவிந்தசாமி	கூக்கல்தொரை	5
பத்தஜோதி	தாவக்கம்பை	10
ஆண்டியப்பன்	அம்பேத்கார்நகர்	10
ராமர்	ஈளாடா பாரதிநகர்	20
ரவி / சகாயராஜ்	திருச்செல்வநகர்	5
ஊர்மக்கள்	அண்ணைநகர்	25
ஊர்மக்கள், வில்லிக்கம்பை,	சக்திநகர்	100
எஸ். ரத்தினம்	வள்ளுவர்நகர்	50
கண்ணையா	வள்ளுவர்நகர்	25
சந்தரராஜ்	வள்ளுவர்நகர்	25
பொதுமக்கள்	வள்ளுவர்நகர்	366
பொதுமக்கள்	குண்டுர்நகர் நிகாங்	168
பொதுமக்கள்	பாரதிநகர், கட்டபெட்டு	105
பத்திரிகை அச்சாகும் வரை கிடைத்த		
மொத்த தொகை :		1660
நன்கொடை அளித்த அளைவருக்கும் நன்றி.		